

lerne i kapitlerne 1 og 3-5 i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan politiet bestemme, at den pågældende skal frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning efter § 22, nr. 1, § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, og § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1.«

17. I § 37, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Er frihedsberøvelsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en anholdelse efter retsplejelovens kapitel 69, regnes fristen fra tidspunktet for anholdelsen.«

18. Efter § 37 e indsættes i kapitel 6:

»§ 37 f. Straffelovens § 86, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse, når en udlænding har været frihedsberøvet efter § 36, stk. 2, 3. pkt.«

19. § 40, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Retsplejelovens kapitler 73 og 75 b finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.«

20. I § 40 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Udebliver en udlænding, der har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, efter at være tilsagt personligt til at møde hos Direktoratet for Udlændinge eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, bortfalder udlændingens ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Direktoratet for Udlændinge kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.«

21. I § 42 a, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang Direktoratet for Udlændinges beføjelser efter denne bestemmelse kan overføres til andre myndigheder.«

22. Efter § 42 a indsættes:

»§ 42 b. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om erstatning for skader, som udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres de pågældende udlændinge eller disses ejen-

dele. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.«

23. I § 43, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om størrelsen af den i 2. pkt. nævnte erstatning.«

24. Efter § 43 indsættes:

»§ 43 a. Til udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 er taget under behandling, kan der, hvis vedkommende ikke selv har midler hertil, ydes hjælp til rejse til et tredjeland, hvor vedkommende efter indrejsen i Danmark og inden udløbet af en fastsat udrejsefrist har opnået indrejse- og opholdstilladelse, hvis den pågældende har fået afslag på eller frafalder en ansøgning om opholdstilladelse her i landet.

Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, som er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab, og
- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Stk. 3. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til billet til fly, tog m.v.,
- 2) nødvendige udgifter til transport af personlige ejendele,
- 3) højst 5.000 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendigt for den pågældendes eller familiens erhverv i det pågældende tredjeland, og
- 4) andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

Stk. 4. En udlænding kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

Stk. 5. Beløbet i stk. 3, nr. 3, reguleres én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

25. § 46, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Direktoratets afgørelser kan bortset fra de i § 33, § 42 a, stk. 4, 1. pkt., og § 53 a nævnte afgørelser påklages til indenrigsministeren.«